

اشتیاق ایرانیان به صلح

نوشته دیوید سوانسون

گزارش بعدی متعلق به یکی از افراد حزب دموکرات آمریکاست که برداشتهای خود را از جلسه مطبوعاتی اظهار داشته و در بسیاری از سایتها از جمله سایت اصلی حزب دموکرات آمریکا نیز قرار گرفته است.

سهشنبه ۲۰۰۷/۷/۳۱

صبح روز سهشنبه در واشنگتن دی.سی گروه پنج نفره‌ای از آمریکایی‌ها، گزارشی از سفر دوازده روزه خود به ایران را ارائه کرد. آنان نیز همچون هیات‌های دیگری از نوع خود، از کشوری گزارش دادند که با «محور رعب‌انگیز شرارت» - آن گونه که ما از تلویزیون می‌بینیم - کم‌ترین وجه تشابهی ندارد.

فیل ویلایتو، عضو شبکه ضد جنگ ویرجینیا و سردبیر ریچموند دیفندر گفت که مردم ایران بی‌نهایت مهمان‌نواز بودند. اعضای هیأت در حلقه هشتاد کودک دبستانی افتادند که دوست داشتند زبان انگلیسی خود را با آن‌ها تمرین کنند. آنان به گونه‌ای اتفاقی با ۳۰۰ تن از نیروهای سپاه ایران برخوردند که از دیدار با آمریکاییان ابراز مسرت می‌کردند و بی‌درنگ صحبت‌ها را به صلح و دوستی کشاندند. ویلایتو می‌گفت برنامه با فعالیت‌هایی که مردم ایران را برای جنگ آماده کند وجود نداشت. نگاه مردم ایران به آمریکایی‌ها حاکی از دوستی، تحسین و کنجکاوایی است.

تام پالومبو از نورفولک ایالت ویرجینیا عضو کهنه‌سربازان فعال برای صلح می‌گفت که آن‌ها طی ملاقات‌های برنامه‌ریزی‌شده‌ای با روحانیان، دانشجویان و چوپانان دیدار کردند و بی‌مقدمه نیز کنار جاده‌ای در صحرا برای نوشیدن چای توفقی داشتند. اعضای هیأت، آزادانه و به راحتی از عقاید و نظرگاه‌های مردم ایران مطلع می‌شدند. مترجمی نیز که کاملاً مورد وثوق اعضای گروه بود، در این کار به آن‌ها کمک می‌کرد. آن‌ها به موزه صلح رفتند و با قربانیان جنگ عراق علیه ایران و کسانی که مجروح و شیمیایی شده بودند، دیدار کردند. ایرانی‌ها با نظر آمریکایی‌ها که معتقدند سلاح‌های کشتار جمعی به نفع هیچ ملتی نیست، موافق‌اند. پالومبو دریافت که اشتیاق مردم به صلح در تمام ایران نمایان است.

تایلا مدیسون، از ریچموند ایالت ویرجینیا - و تنها زن عضو هیأت بازدید - با تأیید گزارش پالومبو عنوان کرد که آن‌ها در ایران، دوستی و صمیمیت دیدند. آرت باربر، از شهر میلوکی ایالت ویسکانسین می‌گفت در

از همراهان هیأت بازدید گفت: «به قول یکی از روحانیان ایران، وقتی گربه در تنگنا قرار بگیرد طبیعتاً به وحشت می‌افتد و از خودش دفاع می‌کند.» او می‌گفت: «این گونه می‌توان توضیح داد، فرض کنید کانادا و مکزیک در اشغال چین باشند، قطعاً آمریکا احساس نگرانی و ترس خواهد کرد.»

در مجموع، گزارش هیأت روشنگرانه بود و حسش در این است که آن را از زبان افرادی شنیدیم که خود واقعاً آن‌جا بودند و فرهنگ ایرانی را تجربه کردند و در عمل دریافتند که ایران پر از دیوهای بنیادگرایی که خیلی‌ها تلاش دارند به ما بقبولانند، نیست. به قول یکی از همراهان سفر، رفتن به ایران و مراجعت به آمریکا از منظر بیشتر مردم خودش یک موفقیت محسوب می‌شود. هرچند از داستان‌های آن‌ها نیز می‌توان استنباط کرد که نیازی نبوده است تا در یک ماجراجویی شجاعانه، از چنگال «محور شرارت» فرار کنند. بلکه سفر دوستانه‌ای بوده که خاطرات خوشی از آن تا سال‌های سال باقی می‌ماند و امیدواریم که این سفر، ذهنیت عده‌ای را در آمریکا نسبت به ایران عوض کند.

برنامه بعدی هیأت صلح مردمی چیست؟ این گروه امیدوار است که از تجارب سفر خود برای گفت‌وگو با مردم، آغاز بحث و تبادل نظر و گفت‌وگو درباره ایران واقعی با مردم آمریکا استفاده کند.

آن‌ها گفتند که به دنبال راهی برای مذاکره با کنگره هستند و از حضار (که اکثر از نمایندگان سایر سازمان‌های صلح‌طلب و رسانه‌های مستقل بودند) برای کمک به تبلیغ این موضوع دعوت به عمل آوردند. با این حال، مهم‌ترین فرصت‌ها، هنگام گفت‌وگوی تک‌به‌تک با دوستان، خانواده‌ها و همکاران فراهم خواهد شد. به گفته میلارد: نه میکروفون، نه نور و نه صحنه‌ای برای فیلم‌برداری لازم نیست. آن‌ها لحظاتی واقعی و قرین موفقیت خواهند بود. پس هرگاه فرصت دیدار با عضوی از هیأت بازدید دست داد بایستید و لحظه‌ای به گفت‌وگو بپردازید. آن‌ها خوشحال خواهند شد تا ماجرای شگفت‌انگیز سفر خود به سرزمین به اصطلاح «محور شرارت» را برایتان تعریف کنند. ■

خود هستند، نتوانستند تعجب و حیرت خود را پنهان کنند. در مجموع، به نظر می‌رسد نتیجه‌ای که از تحریم حاصل می‌شود، مانند تاثیری است که بر سایر کشورهای تحت تحریم (به‌ویژه عراق) گذاشته است، یعنی فشار مداوم بر گلو مردم عادی، که برآیندش قدرت گرفتن روزافزون رژیم‌هایی است که آن مردم برای گذران روزگار و معیشت خود بدان‌ها وابسته‌اند.

■ ضربات نظامی به اهداف هسته‌ای در ایران، باعث قربانی شدن مردم روستاها و شهرهای اطراف آن‌ها خواهد شد. هیأت بازدیدکننده با گذشتن از روستایی در نزدیکی یک کارخانه انرژی هسته‌ای دیدند که اگر آمریکا تصمیم به بمباران آن تاسیسات بگیرد، این روستا و همه ساکنانش اولین قربانیان آن خواهند بود.

ویلایتو یکی از اعضای هیأت عنوان کرد که «نظام کنونی حکومت ایران هر چند دیکتاتوری نیست، اما به آن معنا و مفهومی که ما غربیان می‌فهمیم نیز دموکراتیک به حساب نمی‌آید. مضاف بر این که در آمریکا هم دموکراسی به معنای واقعی حاکم نیست.»

جف میلارد، از کهنه‌سربازان جنگ علیه عراق و یکی از اعضای هیأت بازدید هم گفت: «اگر بنا به انتخاب باشد ایران دقیقاً جای ایده‌آلی نیست که من برای زندگی برگزینم.» وی افزود: «گرچه سبک حکومت ایران متفاوت است، اما حق تعیین سرنوشت و استقلال خواهی همان‌طور که متعلق به آمریکایی‌ها است، شامل ایرانیان و کل مردم خاورمیانه نیز می‌شود.»

یک فعال فمینیست ایرانی در جمعیت شرکت‌کنندگان ضمن موافقت با تحلیل هیأت صلح از وضعیت حکومت ایران و این که آیا این کشور جای مناسبی برای زنان و یا هر کس دیگری است یا خیر؟ افزود: «ما نیازی به آزادی‌های شما نداریم. فعالان زیادی در ایران وجود دارند و این بحث‌ها را به‌عهده خود ما ایرانیان بگذارید.»

■ با توجه به موضع دفاعی ضد آمریکایی کنونی حکومت ایران، تام پالومبو، عضو مبارزان صلح و

تصحیح افکار عمومی

حقیقت است که زنان، ۶۰ درصد دانشجویان دانشگاه و ۳۰ درصد پزشکان را در ایران تشکیل می‌دهند، نمایندگانی در پارلمان دارند و برخلاف عربستان سعودی، نه تنها می‌توانند خود با اتومبیل رانندگی کنند، بلکه به‌تازگی نیز گروهی از آنان تاکسی ویژه بانوان را تأسیس کرده‌اند. سقط جنین غیرقانونی است، اما جلوگیری از بارداری منع قانونی ندارد و به‌طور گسترده انجام می‌شود. به‌علاوه، تحصیل و خدمات بهداشتی و درمانی رایگان است که همین امر موقعیت زن‌ها را تحکیم می‌کند. با آن‌که محدودیت‌هایی در نوع پوشش زنان ایران وجود دارد، اما به‌طور کلی موقعیت زنان ایران پیشرفته‌تر از زنان بیشتر کشورهای خاورمیانه است. تلفظ صحیح اسامی اعضای هیأت به شرح ذیل است:

فیل ویلایتو Phil Wilayto نه (Wileto)

تایلا ماتسون Tyla Matteson نه (Madison)

آرت ماربورگ Art Marburg نه (Barber)

مجدداً از شما به‌خاطر ارائه گزارش سریع و گسترده متشکریم و منتظر دریافت گزارش‌های دست اول هیأت هستیم با این امید که اهداف ضد جنگ هرچه سریع‌تر محقق شود.

مصابحه اعضای هیأت ریچموند(تایلا ماتسون و فیل ویلایتو) در برنامه رادیویی گزارش‌های خبری و تفسیری با عنوان «DefendersLive»، روز دوشنبه ۶ آگوست به‌طور زنده پخش می‌شود. ■

آنا ادواردز

کمیته حامیان هیأت

هیأت صلح مردمی به ایران مدافعان آزادی، عدالت و برابری

www.DefendersJFE.org

شبکه ضد جنگ ویرجینیا

WWW.VAWN.org

این متن به‌خاطر وجود چند اشتباه، مورد اعتراض گروه سفرکننده به ایران قرار گرفت که متعاقب آن آقای فیل ویلایتو برای تصحیح افکار مخاطبان، پاسخ زیر را در اینترنت قرار داد:

سلام دیوید سوانسون

منمیدانم همدیگر را دیده‌ایم یا نه، اما جای تشکر دارد که گزارش خود از هیأت صلح مردمی به ایران را به این سرعت منتشر کردید- ظاهراً در خیلی جاها قابل دستیابی است و همین به نوبه خود کمک شایانی به مأموریت هیأت می‌کند. امیدوارم از تصحیح چند مورد، آزرده‌خاطر نشوید.

در مورد این عبارت: «اعضای هیأت گفتند که آن‌ها با عدم رعایت حقوق زنان روبه‌رو نشدند.» من در کنفرانس مطبوعاتی حضور نداشتم، اما با اعضای هیأت صحبت کرده‌ام. این عبارت بدین معنا تاسف‌انگیز است؛ زیرا صحت ندارد و برای حفظ اعتبار و آبروی هیأت نیازمند توضیح فوری است.

باید بگویم که آن‌چه اعضا گزارش کردند، مقایسه پوشش اجباری دست کم روسری و مانتو با این

سال‌هایی که ایران با عراق می‌جنگید، میزان بی‌سوادی به‌نحو قابل ملاحظه‌ای افزایش یافته بود. وی ابراز کرد همان وضعیت را اکنون در آمریکا می‌توان دید که بودجه تخصیص یافته برای هزینه‌های نظامی، منابع لازم برای رفع نیازهای حیاتی کشور را می‌بلعد.

جف میلارد، از واشنگتن دی.سی، رئیس کهنه‌سربازان جنگ عراق و فعال برای صلح گفت: «ایرانیان و آمریکاییان، نگاه یکسانی به جنگ ندارند. در ایران، آن‌ها از هشت سال جنگ حرف می‌زنند، نه جنگ ایران و عراق. مردم نمی‌گویند عراق به آن‌ها حمله شیمیایی کرد، بلکه می‌گویند حملات شیمیایی کار صدام حسین بود. آن‌ها رژیم عراق را مقصر می‌دانند نه مردم را.»

وی افزود: «وقتی که با خودرو از کنار یک نیروگاه هسته‌ای و شهری پرسکنه می‌گذشتیم، پی بردیم در صورتی که نیروگاه را بمباران کنند، مردم آن شهر قربانی خواهند شد. قربانیان جنگ، انسان‌هایی مثل من و شما و حاضران در این اتاق هستند. جنگ‌افروزان و دولت‌ها هیچ‌گاه قربانی نمی‌شوند.»

حاضران در رستوران Busboys & Poets در واشنگتن دی.سی از سخنرانان سوالاتی پرسیدند. یک سؤال در خصوص حقوق زنان در ایران بود. اعضای هیأت گفتند که آن‌ها در باب حقوق زنان نواقصی را مشاهده کرده‌اند. یکی از حضار، زنی ایرانی بود که با صدای بلند اعلام کرد زنان ایرانی به همان مقدار که خواستار آزادی‌های بیشتری هستند، در حال حاضر و در مقایسه با زنان کشورهای خاورمیانه- به‌ویژه متحدان آمریکا نظیر عربستان سعودی- از آزادی بیشتری برخوردارند. او در مخالفت با هر گونه تهاجم نظامی آمریکا به ایران گفت: «لازم نیست کسی ما را آزاد کند.»

هنگامی که جف میلارد از زنان حاضر در رستوران پرسید: «یا زنی در این جمع وجود دارد که ساعت دو نیمه‌شب به‌تنهایی و با خیال راحت در محله‌های واشنگتن دی.سی قدم بزند؟» هیچ‌کس دستش را بالا نبرد. میلارد پیشنهاد کرد که آمریکا به جای این‌که از دیگران انتقاد کند و ژست دلسوزانه بگیرد، بهتر است سرمشق باشد، به‌ویژه وقتی که اقداماتش، کشورهای خاورمیانه را به سمت و سوی اتخاذ سیاست‌های بنیادگرایانه جناح راست سوق داده است.

پالومیو گفت: آن‌چه او بیش از هر چیز در سفرش دید، شباهت‌های بسیار میان آمریکاییان و ایرانیان بود. آگاهی از آن وجوه تشابه و گفت‌وگوی بیشتر می‌تواند دیدگاه نژادپرستانه علیه مسلمانان را که اکنون در آمریکا حاکم است، از بین ببرد.

مدیسون و میلارد هر دو گفتند که از زمان مراجعتشان به آمریکا گفت‌وگو‌هایی با خارجی‌ها داشته‌اند که طی آن چشم مردم را به زیبایی و انسان‌دوستی ایرانیان باز کردند. آن‌ها بر لزوم گفت‌وگو‌های رو در رو تأکید ورزیدند و ویلایتو نیز افزود که باید به جمعیت بیشتری دسترسی پیدا و با آن‌ها ارتباط برقرار کنیم. تنها رسانه سنتی حاضر در محل برگزاری کنفرانس، گزارشگری از یک روزنامه در زاین بود.

برای اطلاع از نحوه و شرایط سفر به ایران، به سایت شبکه ضد جنگ ویرجینیا به آدرس www.Vawn.Org مراجعه کنید. ■